

Előfizetési árak:

Helyben:
Égész évre 10 kor., fél évre
5 kor., negyed évre 2 k. 50 l.

Vidéken:
Égész évre 12 kor., fél évre
6 kor., negyed évre 3 kor.

Egyes szám ára 10 fillér.

SZENTESI LAP

Szerkesztőség és kiadóhivata

Vajda B. Utóda könyvnyom-
dája Szentés, Kossuth-tér.

Egyes példányok kaphatók

Lapunk könyvnyomdájá-
t valamint lapkiadóinknál
kikérel lapunk előfizetésre is
megrendelhető.

Megjelenik hetenkint kétszer:

csütörtökön és vasárnap,
a kora reggeli órákban.

Telefon szám:

= 20 =

Felölős szerkesztő:

GÁLFY SÁNDOR

Telefon szám:

= 20 =

Hirdetések árát,

valamint nyiltéri közleményeket kiadóhivata-
lunk méret szerint a legutányosabban számít.

A földmívelési kamarák ügye.

A magyar gazdák előtt ismeretes az a mozgalom, mely már mintegy husz év előtt keletkezett és arra irányult, hogy végre a magyar mezőgazdaság legközvetlenebb érdekeltjei a gazdák is autonómiával bíró szervezetbe tömörítsenek és ennek révén a magyar mezőgazdaság ügye is megfelelő érdekképviselet nyerjen, aként amint ezt az ipar és kereskedelem 1868 óta bírja az ő iparkamaráiban és bizonyos mértékig hivatalos jellegű ipar-területükben. Első ízben 1878-ban Szekesfehérvárról merült fel ez ügyre vonatkozó konkrét javaslat az ugyanakkor ott megtartott országos gazdakongresszuson. Azóta alig múlt el év, hogy a magyar gazdátársadalmi testületek e kérdés megoldását ne szorgalmazták volna. Így legutóbb a nagyváradi, pécsi országos gazdakongresszusok is foglalkoztak a mezőgazdasági érdekképviselet létesítésének kérdésével és már a múlt év folyamán egész határozott formában ki is domborodott a gazdák óhaja, melynek következménye volt, hogy *Darányi Ignác* földmívelésügyi miniszter megbízta *Rubinek Gyulát* az Országos Magyar Gazda Egyesület igazgatóját, Bernát Istvánt a Magyar Gazda Szövetség igazgatóját azzal, hogy dolgozzák ki a mezőgazdasági érdekképviselet szervezéséről és a földmívelésügyi kamarák megalakításáról szóló törvényjavaslatot.

A magyar gazdátársadalomnak két vezér alakja el is készítették ezen törvényjavaslatot és még június hó folyamán teljes szövegében nyilvánosságra is juttott az a parádi gazda kongresszus alkalmából.

Ugyancsak az O. M. G. E. a javaslat szövegerintéti szövegét még a nyár folyamán szétküldötte az összes vármegyei gazdasági egyesületekhez azzal, hogy saját ülésükön is beszéljék meg, vitassák meg a tervezetet, hogy azután az együttesen megtartandó országos nagygyűlésen már az összes esetleg módosításra irányuló javaslatok közösen megbeszélhetők és elintézhettek legyenek, mely után a kialakult egységes tervezetet azzal nyújthassák át a földmívelésügyi miniszternek, hogy az a magyar gazdák összeségének óhajait foglalván magába terjessze a törvényhozás elé.

A gazdák egyöntetű vélemény nyilvánítását a javaslatra vonatkozólag a legutóbbi Károlyi-ünnepségek idején megtartott gazda nagygyűlésre várták. Sok száz gazda gyűlt össze ez alkalomra. Csaknem minden gazdasági egyesület elküldötte képviselőjét. Talán épen a megjelent gazdák nagy számának köszönhető az, hogy a javaslat sorsa felett való végleges döntést ismét elodázták s egyhangú határozattal azt a tárgyalás alapjául elfogadták.

Sajnosan kellett látni, hogy ebben a kérdésben ismét halasztás következett be, amely legvilágosabb jele annak, hogy a magyar mezőgazdátársadalmat immár tényleg meg kell szervezni és tömöríteni, mert épen az ilyen elodázások legkétségbevonhatatlan jelei annak, hogy a magyar mezőgazdaság ügye a társadalmi szervezetek kezében nagyon ingatag alapon áll, melyre pedig egy par — excellencia mezőgazdasági állam fejlődését felépíteni nem lehet. A helyzet mai állapotában a mezőgazdasági kamarák ügye ugyan ismét vagy két hó-

napig halasztást szenvedett, ez azonban nem jelenti és nem jelentheti azt, hogy a magyar gazdátársadalom lemondani készülne ennek a nagyszabású alkotásnak törvénye iktatásáról. Az elhalasztás csak intó és figyelmeztető szó lehet a magyar gazdák összességéhez arra, hogy címe elérkezett az utolsó perc egy rendszeresen működő mezőgazdasági szervezet megépítésére s hogy ebben a fontos utolsó percben a gazdákknak együttes erővel kell egyakarattalul közre működni abban, hogy az említett korszak alkotó reform a magyar mezőgazdaság ügyének hasznára, a magyar gazdák javára és az ország boldogulására mielőbb tető alá jusson.

Itt nem lehet szó szeszélyekről és felleveésekről! Nem akkor, amidőn mindenki egyet ért a megvalósítás szükségessége tekintetében! Joggal várja és várhatja el tehát az általános mezőgazdasági érdek azt, hogy a kivétel módozatai tekintetében, ellenkező kisebbség alá veti magát a többség akaratának és a mezőgazdasági fejlődés fontos érdekének!

KRONIKÁS JEGYZETEK.

A hét humora, hát megörökítem.

Feldagadt arccal, bepólyázott arccal bandukol az utcán e lapok volt felölős szerkesztője, aki jelenleg a város főkönyveinek vezetője. Húvós a reggel Szegénynek pedig szörnyű nagy a baja: fogzik. Elég baj az neki. No persze a malicia azonban nem nyugodhatik.

Egymás után kérdezik tőle:

— Uram, maga a helyettes főkapitány?
— No lám, te vagy a főkapitány?

A „SZENTESI LAP” TÁRCAJA.

Az utitárs.

Mind a ketten Szzydeyben szálltak fel a Marséillebe induló hajóra.

Vincent Lair egyike volt azoknak a tudománysozjas ifjúknak, kik a mostani divat szerint könyvtanulmányaikat világkörűl uttal szokták kiegészíteni. Alig múlt huszonöt, éves, pelyhes szőke szakalla és kissé hajlott dereka volt a nyílt a mit látott. A fiatalember egyenesen Franciaországba utazott.

Jacques Deleuze epenben, — úgy látszott — szórakozás céljából utazgatott. Magas, nyurga és elegáns líu volt, barna, már kissé őszülő hajfirtókkal. Első tekintetéről látszott rajta, hogy inkább az élet vénítette meg, mintsem az évek száma. A távolban révedező tekintete, arcának mélabus kifejezése azokra a nomádokra emlékeztetett, a kikkel az ember hajóhidakon minduntalan találkozhatik s a kik pihenés nélkül róják a világ útjait. Jacques Deleuzenek e pillanatban egyenesen Franciaországba utazott.

Vincent Lair és Jacques Deleuze a hajó indulásakor még nem ismerték egymást,

Am útjaik csakhamar kereszteződtek. Az egyiknek elénk kíváncsiságot érdekelte a másiknak haligatag és magányt kedvelő természetét s ezt az utóbbi rokonszenvnek vette. Szóba elegyedtek egymással s ezzel meg volt törve a jég. Az indiai Océánon és a Vörös tenáeren a hosszú meleg napok és a nyomasztó éjjelek alatt megszokták, hogy a nap bizonyos részében találkoznak és gondolataikat kieserérléjk.

Mikor a Szezi esatonán áthaladva, a Földközi tenger vizeire értek már jó barátokká lettek s e barátságtól indítatva Jacques Deleuze mindtovább kísérte Vincent Lairt Franciaország felé.

— Ön Marséilleben fog partra szállni, meglátja!

— Oh nem! Nem akarok oda visszatérni. Az utolsó előtti állomáson ki szállok...

Ez az utolsó előtti állomás Szicília volt.

A választ megelőző éjszakán a két jó barát szivarozva csevegtek a közös fedélzetén.

Az éjszaka kimondhatatlanul szép és derűs volt. Az égboltozatról a fogyó hold halvány sárlója ezüstszínű fénykéveket szórt a tengerbe. Az utasok és matrózok lassan-

ként aludni tértek. A két fiatalember köpönyébe burkolva, egymás mellett ült a fedélzet hátsó részén. Csevegésüket hosszas hallgatás követte.

Jacques Deleuze egyszerre csak megérintette utitársra karját.

— Nem kérdezte ön sohasem magától, hogy én miért utazom folyton?

— De igen. Am mindig ovakodtam, hogy a kérdésre feleletet is adjak...

Ez a távolbalátás és tapintatos mécséket mélyen lehangolta Jacques Deleuzet, a ki melegeo megszorította Vincent Lais kezét.

— Ön világkörűl utójában kétségen kívül találkozott szerencsétlenebb emberrel mint én vagyok, — szólt szomoruan.

Vincent Lair mit sem felelt s egy taglejtéssel akarta visszatartani Deleuzet esetleg kínos emlékeinek közlésétől. A két barát újra a tenger fele fordította a fejét, a melynek apró hullamai fényben ragyogtak. Am Jacques Deleuze visszaemlékezései oly intenzívekké lettek, hogy okvelten szavakat kellett keresnie annak esetelésére.

— Anyám — szólt — akkor halt meg, a mikor én születtem... Azi hiszem, ideges és ábrándozó természetű volt s hogy én tőle örököltem e tulajdonságokat. Atyám

— Hát ön a főkapitány?
— Nem tudtam, hogy te is főkapitány vagy.

Egy kis hülékezés után megszólal azután:

— Nem vagyok én főkapitány, nem is leszek, azután meg nem is külső behatás dagasztja az arcomat, hanem egy fog, amely most törtét előre . . .

A volt felelősünk tehát fogzik.

Nagyon szép tőle. Utoljára ez is valami. Ha egyéb nem hát egy kis magyarázat. Most értem már, miért nem harapdált szerkesztő korában.

Még nem volt hozzá foga.

No lám, miről jó, ha az ember a volt szerkesztője arcultjainak dagad felét bővebben kivizsgálja!

Nem hagyom magamról azt mondani hogy elhetetlen vagyok, se azt, hogy kezdek megszavanyodni.

Élhetetlen nem vagyok, mert élek és pusztítani is tudom az ételnevelőket hihetetlen nagy mértékben. Megszavanyodni meg épen nem kezdek, mert magam is ellensége vagyok minden savanyúságnak.

Csak érzem, tudom, hogy penészedem. Ez is valami.

Nem sok ez sem. De valami. Hogy azután miért penészedem meg?

Manapság mindenki csak úgy szép, ha penészes. Moh-lepte.

Nem történik semmi. Azután meg ha történik valami a mostani felelősöm elővesz husz-huszonöt, kiabáló fő, mellék, mellérendelt, alárendelt, közbevetett, kivetett meg még nem tudom miféle alcímeket és a Barázdát belepheti a moh, megpenészedhetik.

Hja: változnak az idők!

Imre napi történet, bár nincsen összekötöttségben a főkapitány helyettessel.

Két ellenség találkozik egy Imre-nevű urnál.

Gratulálni vannak.

A véletlen egymás mellé ülteti őket.

Egyik se szól a másikhoz.

Egyszer azután fel áll az egyik.

Marasztják.

Elmegy, mert úgy mond a másik miatt fojtó neki a levegő.

Pár pillanat múlva feláll a másik.

Ő is indul. Kérdezik, marasztják.

— Nem maradhatok, a volt asztal szom-

szédomat meg akarom ugratni másik helyről is.

Elmegy.

Este karonfogva támolyognak be egyik korcsmába:

— Még is csak isteni dolog ez az Imre nap! Kergetjük egymást. Berugunk cudarul. Azután hogy el ne vágódjunk kénytelenek vagyunk kart karba öltve menni az utcán . . .

— Természetesen elveink fenntartásával!

Barázdá

A nemzetközi szociálistákról.

A XX. század pauperizmusa a szociáldemokrácia bölcsőjében látott napvilágot. A drágaság, az élelem, gazdasági s ipari cikkek megdrágulása a szociáldemokrácia lelkiismeretét terheli. S míg írók és politikusok kormányakciókkal óhajtják a népnymort enyhíteni, addig a szociáldemokraták vigan harcolják a milliákat.

Hogy egy-egy országban hány millióra rug azon összeg, melyet a nép veritékezve gyűjt a közgazdasági s ipari élet rögei közt hajszolódva s a szociáldemokráci ellop, erre a németországi statisztika a legfrissebb. Németországban az elmúlt 1907-ben a jogtalan munkás-sztrájkok 21.527, 826 koronát vontak el az államtól s így a néptől! A sztrájkok által lúnya heverésben, sétálásokban, tüntető felvonulásokban munkanapok száma 4.922.467. Horribilis számok!

Magyarország statisztikáját az 1907-ben elharácsolott milliokról még nem ismerjük. Hitelesen talán nem is fogjuk ismerni. Az adatok oly tömegét kellene összehozni, melynek végeredménye még a külföldet is eljlesztené szegény hazánktól. Ha olvassuk is majd a sztrájkok által okozott s elvesztett milliákat, nem olvassuk azokat, melyeket sztrájk nélkül rabolnak el az »önzettel tudatos« proletároktól az »önzeten« vezérek. Pedig ezek az igazi elharácsoló milliók, a nép véres filéréi, az árva és özvegyek szájától ellopott kenyérdarabok.

Soha nem láttunk még annyira vak-sággal megvert népet, mint a magyar kisipari s gyári munkásság. Ők helyzet-

javitásért, jogokért akarnak küzdeni s talán küzdelmükben jóhiszeműek is, de mért nem nyitják ki egy kissé jobban szemüket, hogy lássák helyzetük fokozatos rosszabbodását, hogy a politikai terrorizmus hálójában vergődnek, hogy iparunk s termelésünk állandó válságainak ők az okozói, hogy a közszegénységnek, mely miatt ők törnek-zuznak, ők az utépitői.

Nagy Emil orsz. képviselő a képviselőház pénzügyi bizottságának keddi ülésén azt mondta, hogy roppant elhedvetleníti őt és vele minden józankodkodású képviselőt, valamint az egész iparos világot, hogy épen a nemzeti kormány uralma türi azt meg, hogy a hazafias magyar iparosság nehezen szerzett filléréiből hazaelenes izgatók uraskodnak.

Annyit a tisztakezdő szociáldemokrácia sem titkol, hogy a vezérek drága bérért dirigáltják az »eszmék harcát«. Weltner, Bokányi, Grossman, Kis Adolf évi rongyos 14.000 koronáért szenvedik csak el a vezérség terheit. De ezek csak csöppjei az elharácsoló millioknak. Azokról nem tud senki, mert azok a pártcélok óriási kiadásában usznak — meghuzódva a vezérek feneketlen zsebeiben.

Az adózó, megvadított hazátlanoknak pedig csak tovább is teleszórják a szeméit alomporral s az álmodik jogról, uralomról a gazdagságról, henyélésről rózsás ágyon — s milliókkal fizet hitvány álmokért mint egy álélmős . . .

UJDONSÁGOK.

Egy perc.

Egy perc: s a szivem tele van reménnyel
A gondolatom mind derűs, vidám,
Köröttem minden rózsaszín álom
S a boldogságban sehol sincs hiány.

A nap sugára nem vész el sötétbe,
A ragyogástól felhő nem fedi,
S az erdők, mezők illatos virágit
Egybe fuvalom lágyan öleli.

A csalogányfűtty visszhangra találva
Kitér szivemből fel az ajkamon . . .

nem nősült meg újra. Egy velünk barátságos viszonyban lévő családdal éltünk közös háztartásban, melynek leánya velem nevelkedett . . . Én ezt a leányt szerettem gyermekkoromban, szerettem mint ifjú, szerettem mint fiatal férfi . . . Még pedig örültem!

Jacques Deleuze hangja remegett s a hold halvány fényénél arcan visszatükröződött mély megindulása.

— Ő szeretett — folytatta akadozva. Én közöltem atyámmal szerelmünket s azt az elhatározásunkat, hogy feleségül fogom venni imadottamat . . . Atyám magánkiül volt rémületben, megkísérelt lebeszélni szándékomról, majd midőn minden hiába volt, megvallotta a szerencsétlen, barátónk a kedves s a fiatal leány — a nőfivérem! . . . Lássá ez idézte elő életemben a drámát, a kegyetlen végzetes drámát! Sem vissza nem vonulhattam, sem az igazat be nem vallhattam a nélkül, hogy szegény gyermek lelki nyugalmát fel ne duljam . . . És végül . . . s épen ez volt a mi romlásba vitt . . . nem tudtam lemondani róla . . . szerettem tovább, örültem, mint valaha . . . Azután megöltem!

Jacques Deleuze az utóbbi szavakat egyhangúan, minden hangsúlyozás nélkül ejtette ki, miközben tekintette a távolba révedezett. Aztán élénken hozzátette:

— Most is szeretem! Örökké szeretem . . .

A váratlan csaknem hihetetlen fordulat meghökkenítette Vincent Lairt és felkeltette kíváncsiságát.

— És nem tudta meg senki?

— Nem, soha . . . senki a világon!

— És hogy vitte véghez?

— Nyáron volt és falun. Atyám birtoka és barátainké szomszédos volt. Egy mély tó választotta el ena a kettőt egymástól. Egy este, midőn fájdalom kiűzött a szabadba, a parton, egy karfához támaszkodva megláttam a leányt . . . A homályban lassan mögéje lopódtam s a karfán keresztül belelöktem a mély vízbe.

Mély csend követte szavait.

Vincent Laur Jacquens Deleuzere tekintett. A szerencsétlen ember sötét köpenyegébe burholva olyan volt, mintha a balsors szobra lett volna.

A levegő hűvösre vált. Lair elhueszított és aludni tért. Jacques Deleuze egyedül maradt a fedélzeten.

Lassan eszmélni kezdett. Évek során át féltve rejtett titkát ime elárulta — egy idegennek.

A legkellemetlenebb érzelmek viharoz-

tak szívében. Felkereste kabinját, de a kézszorítás nem olyan volt mint máskor.

Néhány órával később kikapotték Szacilia partján. Jacques Deleuze nem szállt ki. A hajón maradt.

— Lássá, ön velem jön Marseillebe!

Válóban Jacques Deleuze nem tudta többé elhagyni Vincent Lairt, mióta ez titkának tudója volt, Lassan, remegve figyelte minden lépését és szíve mindannyiszor megdobbant, ha látta mással beszélni. Nyugtalanoságot növelte, hogy Lair kerülni látszott őt s amaz emlékezetes este óta sohasem tudott vele egyedül találkozni.

Egyszer mégis találkoztak.

Az érkezést megelőző éjjel volt, a tea óra után, Jacques Deleuze nyomasztónak találta a terem levegőjét és felment a fedélzetre. Hűvös szél járt és a tenger erősen hullámzott. A csaknem névtelen fedélzet hátuján, a karfához támaszkodva egy férfi állt és nézte a hullámok játékát.

Jacques Deleuze megismerte Vincent Lairt. Lassan óvatosan mögé lopózkodott.

Azután hirtelen átkarolta s a karfán keresztül belökte a tengerbe.

S ugy érzen, hogy az egész világ szeret
S én is a világot nagyon, nagyon.

Más perc... S a bánat rám borul sötétben
És sok szép álmom a homályba száll,
A nap sugara felhőnőgő bujva —
Komor, kiellen, lús láthatar.

A virágitlat nem ér ide hozzám,
S az esti szellő szomorúan mesél...
Régi dalokat penget meg a hűrjén,
Régit — mi nem lesz soha új remény.

A madárnak is panaszát hallom csak,
Hogy a lélkembe halkán betalál,
S az életem ezer, fájo keserével
Sovargo szívvel, csendes sirra var.

Huszár Loli.

— **Gyűlés a megyén.** Csongrádvármegye közigazgatási bizottsága holnap hétfőn délelőtt tartja meg rendes havi ülését. Az ülésen dr. Kelemen Béla főispán elnököl.

— **Személyi hír.** Dr. Kelemen Béla főispán a mai nap Szentésre érkezik. A vasutnál a díszőrséget dr. Herczegh József helyettes főkapitány fogja képezni.

— **A megyei képviselő választás.** A pákulicok erősen gyűrköznek, titokban, hogy a folyó hó 15-én megrendendő megyei pót-képviselőválasztáson a babért elnyerjék. Csak az első és második kerületben lesz választás. Egy-egy képviselőt kell választani. A függetlenségi 48-as párt az elsőkerületbe Dr. Kiss Bélát a második kerületbe Dr. Molnár Jenőt jelöltte. Ezekre is szavaz minden becsületes 48-as ember. A pákulic kamarilla ezekkel szemben győzni akart. Az „Alföldi Ellenzék” doktora jelentkezett is jelöltnek, a pákulic kamarillánál, de csak ennyit mondtak neki: „menjen az ur a pokolba!”

— **Érdekes operáció.** Érdekes operációt hajtott végre tegnap Dr. Rimély Dezső a csongrádmegeyi kózkórház igazgató főorvosa. Egy kis fiút, a kicsi Fekete Janikát, egy hat éves gyereket vittek be hozzá, a kit a lörgött meg. Fejbe rugta a rakoncátlan jószág, még pedig úgy, hogy nemesak a fejcsontot roncsolta össze, de még az agyvelő is kifordult. Betlenetes látvány volt a szegény kicsi gyerek mérhetlen fájdalma, kiülődása. Ezt tollal leírni nem lehet. Dr. Rimély főorvos vette gyógykezelés alá az édes apróságot. Az összeroncsolt koponyacsontot kívül talált egy véres kidudorodást. Nyomban felismerte, hogy az agyvelő, amely többé az agyba vissza nem tehető, de amit kívül hagyni sem lehet, mert hiszen... Elővette a bonckést, a mitől sokszor oktanulni félnek az emberek és lemetszette a kidudorodó agyvelőt. Ő tudja tapasztalatai tanították erre, hogy másként cselekedni nem lehetett: — élet vagy halál. Azt a metszést az ő tudása, lelkiismerete szerinte a kicsi gyerek életéért tette. Sikertelt. A hűeska nem halt meg. Élni fog. Ha majd megnő, emberré válik. Elbeszélgetheti, hogy gyerek korában milyen rettenetes operáción ment keresztül. Lehet, hogy hallgatói el sem hiszik. Dr. Rimély Dezső főorvos, aki ezt a műtetet szerencsésen végrehajtotta, ezzel az operációval nem fog dicsekedni, sőt szerényen visszahúzódva legfőlebb ennyit mond: emberi és orvosi kötelességem teljesítettem.

— **Első felolvasás a ref. körben.** A Református Kőr november 8-án kezd meg az évi felolvasási sorozatát. — A központban a Ref. Kőr nagytermében 4 órakor kezdődik a felolvasás. Megnyitót imát tart *Futó Zoltán* lelkész. Felolvasást tart *Rácz Győző* főgimnáziumi tanár. Szavalt *Molnár Irén* kisasszony. — A felsőparton 5 órakor kezdődik a felolvasás. Megnyitót imát tart *Gerőcz Lajos* lelkész. Felolvas *Kovács József* s. lelkész. Szavalt *Borbás Antal* 8-ik gimn. tanuló.

— **Kiss szerencsése nagy!** Miért legnépszerűbb e 3 szó az egész országban?

Vegyen egy sorsjegyet a Kiss bankházban, akkor megfogja tudni! A Kiss bankház nagy előnyöket nyújt a közönségnek, eddig annyi milliott fizetett ki középszemben t. vevőinek, hogy ma hozzánk legnépszerűbb osztálysorsjegyet 15 elárúsító helye. Huzás már november 19-én! ajánlatos t. olvasóinknak, hogy legyenek szerencsesikérletet és vegyenek a teljesen megbízható és előzékeny Kiss Károly és Társa bankházában, IV. Kossuth Lajos-utca 13. sorsjegyet, mert Kiss szerencsése nagy!

— **Az „Alföldi Ellenzék” foga.** Az „Alföldi Ellenzék” tegnapi számában a következő hír jelent meg: „Elvesztett csütörtökre virradóra a vásártéren egy fogor. A megtaláló kérélt, hogy azt vagy e lap szerkesztőségébe vagy a rendőrségnek illő jutalom ellenében átadni sziveskedjék.” Nem csütörtök virradóra vesztett el az „Alföldi Ellenzék” foga, sokkal hamarabb. Ki lett verve. Ki verte ki? Zsoldos ur. Miért? Hogy ne harapjon. Mivel? A Szentesi-Védeki takarékpénztár pénzével. Azonban ha valaki még is megtalálja azokat a fogakat, vigye be bátran Dr. Herczegh helyettes főkapitány urhoz. Az illő jutalom nem fog elmaradni. Úgy éljünk!

— **Tanulmány út.** Négy szentesi főtisztviselő: Kalpagos Szabó Imre gazd. tanácsnok Dr. László Vilmos főorvos, Cseuz Béla főmérnök és Misztrik Károly állatorvos a váosi tanács megbízásából tanulmány útra mentek tegnap. Céljuk az, hogy tapasztalatot szerezzenek a mihamarabb építendő vágóhid tervezetére nézve. Az első útjuk a főváros. Budapestre! mennek Losoncra, Temesvárra, Fiuméba, majd átcsapnak Bécsújhelyből Ausztriába is. A nevezetesebb vágóhidakat tekintik meg, hogy tapasztalataikat a város érdekében a törvény által követelt vágóhid építésénél érvényre juttassák.

— **Egy gyermek szerencsétlensége.** Nagy szerencsétlenség érte csütörtökön Médei Lukács 12 éves terehalmi gyereket. Az édes apja töltött forgópisztolya valahogy a kezébe került és babrálni kezdte. A ravaszt elcsentette. A fegyver elcsúszt és a golyó a mellébe furódott. Különös szerencse ebben a szerencsétlenségben, hogy ámbár a golyó a legnemesebb helyen a 4 — 5 borda között hatolt be, a szívet még sem sértette. A sérülés így is súlyos, de azért remélhető, hogy az életét megmentik a megyei kózkórházban, a hol dr. Rimély főorvos kezelése alatt áll.

— **A helyettes főkapitány lovagias ügye.** Dr. Herczegh helyettes főkapitány urnak kellemetlen ügye támadt tegnapielőt éjjel egy borozó helyiségben néhány uri emberrel. Tudósítók előtt a helyettes főkapitány ur úgy nyilatkozott, hogy ez az ügy az ur lovagiaság szerint jegyzőkönyvileg be van fejezve.

— **Szentesi találmány.** Érdekes találmánnyal lepi meg a világot Csallány Gábor a csongrádmegeyi történelmi társulat igazgatója a vármegyei kózkórház gondnoka, a melyért mindenki köszönetet mondhat neki, a ki nem meztől jár. Csallány ur új fajta cipőtalpat fedezett föl. A cipőtalp alumínium kompozitból készült, könnyebb mint a bőr és tartosabb. Tél nyár, eső-sár nem érthat neki. Szabadalmat kért és kapott is már találmányára. A jogát egy bank csoport akarja megvásárolni. Megismételjük, hogy Csallány Gábor találmánya világszerű szenzációt fog kelteni és elismerést mindenkitől a ki nem mint a kutya harisnya és eszima nélkül, hanem „labtyú”-ben szeret járni.

— **Tüz a tanyán.** Özevgy Török Józsefnek nagykirálysági tanyáján hétfőn ebéd után tűzveszedelem támadt: — ismeretlen okból egy pelyva kazal gyuladt ki. A vizsgálat megtartásával Dr. Herczegh József helyettes főkapitány Jobban József rendőrhadnagy bízta meg.

— **Minden olvasóknak egy főnyereményt!** Ki ne szeretné ezt? Mai számunk cím lapján minden olvasónak megtalálja a maga szerencse-bélyegét Rövid, de sokatmondó a szövete, eredeti és szép a kidolgozása. Próbálja meg! Nem bánja meg! Dörge Frigyes főelárúsító Budapest, Kossuth Lajos-utca 4, kinek bankja az utolsó két év folyamán tudvalevőleg az osztály sorsjátéknak majdnem összes nagyobb nyereményeit fizette ki vevőinek, arra kéri tisztelt olvasóinkat, hogy a 23. sorsjátékra való megrendeléseikkel ne késsenek, mert a huzás már t. é. november 19-én megkezdődik. Legjobb, ha postautalványon történik a megrendelés. A sorsjegyek ára: Egész 12 kor., fél 6 kor., negyed 3 kor., nyolcaad 150 kor.

— **A Házi orvos** címmel a fővárosban kiváló orvosi szaktekintélyek közreműködésével Dr. Fürst Zsigmond szerkesztésében egy hónapoként megjelenő népszerű egészségügyi folyóirat indult meg. A lap az egyéni, családi és társadalmi higienia körébe eső minden kérdéssel foglalkozik, tehát emberbaráti és kulturális missiót van hivatva teljesíteni. Első számának tartalmából következők emeljük ki: Bevezető cikkét Dr. Brod Miksa a kiváló szakíró írta, Dr. Gerőcz Zsigmond egyet. magán tanár „A koleráról és az ellene való védekezésről”, Dr. Kovács Aladár a B. O. M. E. igazgató-főorvosa „Első segítségnyújtás a család körében”, Dr. Kemény Ignác ny. cs. és kir. főorvos „A gyermekek nemi felvilágosításáról”, Dr. Reiszmann László nőorvos „A hőszámról”, Rónai Mihály állatorvos „A lóhúsról”, Dr. Réh Béla az elektromágneses gyógyintézet vezető orvosa „A vilámisság a gyógyszerészetben” címen stb. stb. irtak nagyérdéki és tanulságos cikkeket. A lap kiadótulajdonosa Molnár M. Lajos. Szerkesztősége és kiadóhivatala: Budapest, VI. Andrássy-ut 27. szám alatt van. Előfizetési ára egy évre 2 korona 40 fillér.

Szerkesztői üzenet.

Többeknek. Azt a szenzációs ügyet gavalériából nem írtuk meg mai számunkban mert a levert embert nem illő rugdosni, aztan meg nem is akarunk egy „felfújott hólyag”-ot pufogtatni. Csak figyeljük és várjuk a hatóság intézkedését. Reméljük, hogy az igazságos ítélet sürgősen meghozatik. Ha az ítélet késne, akkor megszólalunk.

Irodalom.

(*) **A Vasárnapi Ujság** november 8-iki száma közli Tajtot, az Egyesült-Államok új elnökét, a feloszloban levő budapesti botanikus kert képeit, Lotz Károly hagyatékából viaszamaradt képeket, Pataky László művészi rajzat, a török szultán és trónörökös legújabb képét, képeket a delegáció tagjainak kirándulásáról a Csepel szigetre, Velasquez-képeket a Nemzeti Szalon kiállításáról stb. Szépirodalmi olvasmányok: Mikszáth Kálmán pompas regénye a Thokóly-kori régi magyar világból, Oláh Gábor és Nil verse, Harasztihné Szederkényi Anikó novellája, Lemaitre franciából fordított regénye. Egyéb közlemények: Cholnoky Viktor cikke Kréta szigetéről, tarcaikk a hétről és még azonkívül rendes heti rovatok: Irodalom és művészet, Közintézetek egyletek, Sakkjáték, Képtalány Egyveleg stb. „Vasárnapi Ujság” előfizetési ára negydekre négy korona, a „Világ-kronika”-val együtt négy korona 80 fillér. Megrendelhető a „Vasárnapi Ujság” kiadóhivatalában Budapest IV., Egyetem-utca 4.) sz. Ugyanitt megrendelhető a „Képes-Néplap” a legolcsóbb újság a magyar nép számára félve két korona 40 fillér.

A fák őszi ültetése.

Többen fordultak már hozzám olyan kérdéssel mikor kell, vagy jobb a fákat ültetni?

Erre más választ nem adhatok, mint hogy a fákat a pihenési idő szakában, vagyis levélhullástól rügyfakadásig ültethetjük.

Az őszi ültetés az alföld száraz klímája alatt minden bizonynyal jobb, mint a tavaszi, mert a fők pld. az ideai száraz nyár s a rá következő még szárazabb őszi folytán hamar befejezték vegetációjukat (növekedés) leveleiket a fagy levitte s így azok már teljesen nyugalomban vannak. Az ősszel beültetett fa a földben még a tél folyamán a megnyesett gyökérvégék forranyt (callus) képez a melyből tavasszal rögtön gyökér fejlődik s a tél nedvesség a talajt az eredeti helyére zökentü a minek viszont az az előnye, hogy az ily megüledett talaj ha felszínét kissé felporhanyitjuk a hajsza! esővesség folytán hónapokig sem szárad ki.

A tavasszal ültetett fa, különösen ha a folytonos esőzés miatt azt elég korán nem is végezhetjük, a tavasz rövidege alatt nem fejlődik elég gyökér, hogy a rákövetkező irtelen forró éghajlatot és száraz talajt elviselhesse rendszeren vagy kiszárad, vagy ha gondos öntözés mellett meg is marad újnyi hajtásokat nevel. Tavasszal csak akkor ültessünk ha a földnek az őszi szellőtetésre okvetlen szüksége van (szikes, kötött talajok) és elegendő s könnyen hozzáférhető víz áll rendelkezésünkre.

Néhány szóban megemlítem a faültetés legfőbb szabályait. Olyan talajon a mely még soha, vagy évekkal előbb volt fordítva, de különben az ültetendő fánemre nézve alkalmas, elegendő egy köbméteres gödröt ásni. (minden mérete egy méter.)

A négyszögletes gödröket jobban pártolom, mert a legtöbbször a gyökér is többékevésbé szögletes, vagyis egyik gyökere hosszabb illetve vastagabb gyereket a sarkok felé fordítjuk. A gödör kiásásánál a felső részt hanyjuk az egyik, az alsórészt a másik oldalra. Ültetésnél fordítva rakjuk vissza, a felső rész jön a gödör fenekére és a gyökerekhez, az alsó vadabbföld pedig felül.

Ha karóznunk, a mi ugyan rendes falkolai fának nem igen szükséges a karót, a már kiasott gödör fenekébe erőre verjük le s oly magas legyen hogy a fa koronájáig érjen fel, hogy a koronát a szél ellen biztosíthassuk.

Ültetés alkalmával célszerű a talajt kissé javítani, de sohasem friss, hanem jó érett trágyával, Almának, körtének, bírs, noszpolyn, málna, ribizke és köszméte szereti az érett juh, vagy szarvasmarha trágyát ellenben cseresnye, meggy, barack és szilva féléknek jobb a compott trágya a melyet ugy nyerünk ha a hazi szemetet, hulladékokat, bőrt, esoniot, fahamut, kormot, mészvakolatott stb. össze gyűjtve 1-2 évig többszöri forgatással hagyunk elkorhadni.

A fákat soha mélyebben vagy magasabban ne ültessük, mint az eredő helyén volt, ültetés után még ha a talaj nedves volna is jól öntözzük be, mert a víz a hézagokat, sokkal jobban kitölti mint a legdusabb ültetés.

Egyebként a tul a küreni kertben bármily szaklanácsossal szívesen szolgálók.

Tóbiás Károly
v. főkertész.

Lapkiadó: Gáffy Sándor.
Laptulajdonos: Vajda B. utóda.

Hirdetések.

Eladó dio.

Györi Sándor vendéglősnél kitűnő fajta aradi dio van eladó.

Virágok

disznóvőnyek, szobafenyők, tuják, pálmák stb. dús választékban jutányosan kaphatók

Tóbiás Károly
városi főkertésznel.

Eladó ház.

Kanász Nagy Jánosnak I. kerület Rákóczi-Ferenccs utca 117 számú háza, ártézi víz bevezetéssel, eladó. Értekezni lehet a tulajdonossal fenti szám alatt vasárnapokon a délelőtti órákban.

14047/1908.

Hirdetmény.

Értesitem a birtokosokat, hogy Szentés város külterületén a Berekhát, Bereklapos, Berek, Alsórét, Külső (tiszai) ártér, Felsőrét, Hekéd, Nagy nyomás, Fertő Derekegyházaoldal, Dónát, Lapistó és Szentlászló dűlőkre nézve az új kataszteri birtok vázlatok elkészültek.

A fenti dűlőkre bizottságilag megejtendő zárhelyszínelés az alábbi napokon és sorrendben a tulajdonosok közgyűlési tereben fog megtartatni, melyre oly figyelemmel kíséreléssel hívom meg az érdekelteket hogy a birtokvázlatokat a jelzett napokon délelőtti 8 órától 12 óráig és délután 2 órától 5 óráig az érdeklődők megtekinthetik és a birtoklás, birtokhatár és a miveltési ágak ellen kifogásaikat előszoval megtehetik.

A zárhelyszínelés sorrendje a következő:

November hó 10-én:	Szentlászló	dűlő
"	11 "	Dónát "
"	12 "	Derekegyházi oldal "
"	13-án	Fertő és Lapistó "
"	14 "	Nagynyomás "
"	18-án	Berek, Bereklapos, Berekhát "
"	19-én és 20-án	Alsórét "
"	21 "	Külső (tiszai) ártér "
"	22 "	Felsőrét, Hekéd "

Szentés, 1908. október 31-én.

Magyar

h. polgármester.

2VI

Eladó

egy teljesen új benzín motoros eszplő garnitúra jutányos áron Értekezni lehet Sima Andorral

Br. Harucker utca 1. szám alatt.

Alma eladás!

Kiváló finom erdélyi faj almák, melyek tavaszig ki tarthatók igen jutányos árban kapható kilométer és mázsza számra piac-tér Haris-ház Pollák Géza és Hoffmann Jakab urak között levő bolt helyiségben.

1908 november 17-én Vadászerdő községében kitűnő közlekedési uttal

TEMESVÁR KÖZVETLEN KÖZELÉBEN

2.1197/1000 holdon szilárdan épült, 25 lőerejű Langen és Wolf-féle benzínmotorral, liszt őrítő — két darab, — külön helyiségű víznyomású olajsajtoló és megfelelő tartozékokkal ujonann felszerelt, — úzbenben lévő, — haszonbérletileg kezelt

VÁM ÖRLŐ MALOM ÉS OLAJSAJTOLÓ IPARTELEP vagyonszösség megszüntetése okából önkéntes bírói árverésen eladatik, — azonban csakis a 30000 korona kiküszaltási árat meghaladó vételaron. Vevő az ipartelep terhelő 24000 kor. jelzálogos kamatozó kölcsönt a vételárba való betudással megtarthatja. KORNIS GÉZA temesvári ügyvéd adja meg a további értesítést.

12709/1908.

Hirdetmény.

Szentés város tulajdonát képező a tőkei gát mellett lévő 6 hold szántó-föld a képviselőtestületnek 61/1905 számú határozata alapján 1908 évi december hó 10 napján délelőtti 9 órakor a helyszínen nyilvános szóbeli árverésen el fog adatni.

A részletes feltételek a gazdasági tanácsnőknél a hivatalos órák alatt betekinthezők.

Kelt Szentés város tanácsának 1908 évi október hó 15. napján tartott üléséből.

Dr. Mátéffy,
polgármester.

SIMA ANDOR

műszaki vállalkozó.

== SZENTES ==

I. k. Baró Harucker u. 1. sz. Nagy Ferenc ház

Elvállal: villamostelep berendezéseket, vezetékek szereléseket, javításokat, esengő berendezéseket és javításokat; ártézi kutak fúrását, vízvezeték, fürdő szoba berendezéseket, vízvezeték javításokat, szereléseket.

A végzett munkálatok helyességéért, szakszerű elkészítéséért szavatol.

Jutányos olcsóárak.

Hirdetéseket a legjutányosabb árért vesz fel a „Szentési Lap” kiadóhivatala Szentés, ev. ref. bérház.